

Sygn. akt II K 1016/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela : -----

po rozpoznaniu dnia 05 września 2017 r. , 16 października 2017 r. i 18 grudnia 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. K. , córki M. i M. z d. R. , ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że :

w dniu 20 lutego 2015 roku w W. na ulicy (...) na wysokości Szpitala (...) będąc na drodze publicznej umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 45 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób , że będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,58 mg/l i 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierowała samochodem marki J. (...) o nr rej. (...)

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego A. K. w ramach zarzucanego jej czynu uznaje za winną tego że w dniu 20 lutego 2015 roku w W. , woj. (...) na ulicy (...) na wysokości Szpitala (...) kierowała pojazdem mechanicznym samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości I badanie 0,58 mg/l , II badanie 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje ją na karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej A. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat ;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonej A. K. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 lutego 2015 r. do dnia 20 lutego 2016 r.;
4. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zasądza od oskarżonej A. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną A. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 1016/16

UZASADNIENIE (w trybie art. 424 § 3 k.p.k.)

Oskarżona A. K. stanęła pod zarzutem iż w dniu 20 lutego 2015 roku w W. na ulicy (...) na wysokości Szpitala (...) będąc na drodze publicznej umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 45 ust.1

ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób , że będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,58 mg/l i 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierowała samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Prawomocnym postanowieniem z dnia 19 września 2016 r. sygn. akt III Ko 104/15 Sąd Rejonowy dla Warszawy Ż. w W. na podstawie art. 68 § 1 k.k. w zw. z art. 549 k.p.k. i art. 550 k.p.k. podjął postępowanie karne warunkowo umorzone wobec A. K. za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Ż. w W. z dnia 22 grudnia 2015 r. sygn. akt III K 80/15 (k. 292) .

Oskarżona A. K. ma ukończone 53 lata , jest mężatką , ma na utrzymaniu córkę męża , pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 1300 zł , była karana (k. 361) , nie był leczona psychiatrycznie ani leczony odwykowo .

Oskarżona A. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zrzuconego jej czynu (k. 15 i k. 94) .

Oskarżony A. K. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem złożył wyjaśnienia w których opisał z jakich powodów i w jakich okolicznościach w dniu 20 lutego 2015 roku w W. na ulicy (...) na wysokości Szpitala (...) będąc w stanie nietrzeźwości kierowała samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) . Z wyjaśnień oskarżonej A. K. wynika iż kierowała ona tym samochodem mimo iż wiedziała że jest w stanie nietrzeźwości , gdyż musiała zawieść do Szpitala (...) córkę swojego męża – K. K. która zażyła znaczną ilość środków uspokajających (k. 15 i k. 94 - 95) .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonej A. K. zwłaszcza w zakresie jakim przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i opisała z jakich powodów będąc w stanie nietrzeźwości kierowała tym samochodem . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej A. K. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza : zeznań świadków E. F. (k. 6v, k. 96-98 i k. 350) , W. W. (k. 7v , k. 99 i k. 350) , E. K. (k. 230 i k. 359) i J. K. (k. 100-101 i k. 373) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu badania urzędzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 2) świadectwa wzorcowania (k. 3) , poświadczenia (k. 9) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 18) , pisma z (...) (k. 88, k. 151, k. 153) , pisma ze Szpitala (...) (k. 90) , dokumentacji medycznej (k. 92, k. 114-166) , informacji z ewidencji kierowców (k. 109) , informacji w trybie art. 213 § 1 a k.p.k. (k. 209-210) , odpis postanowienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania (k. 292) , odpisu postanowienia (k. 316) i sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 334-335) .

Sąd dał pełną wiarę zeznaniom przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków: E. F. (k. 6v, k. 96-98 i k. 350) , W. W. (k. 7v , k. 99 i k. 350) , E. K. (k. 230 i k. 359) i J. K. (k. 100-101 i k. 373) jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z wyjaśnieniami oskarżonej A. K. których przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżona A. K. w ramach zarzucanego jej czynu została uznana za winną tego że w dniu 20 lutego 2015 roku w W. , woj. (...) na ulicy (...) na wysokości Szpitala (...) kierowała pojazdem mechanicznym samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości I badanie 0,58 mg/l , II badanie 0,57 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 178 a § 1 k.k. przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżona A. K. poruszała się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 20 lutego 2015 roku pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki J. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost z jasnych i dokładnych zeznań świadków: E. F. (k. 6v, k. 96-98 i k. 350), W. W. (k. 7v, k. 99 i k. 350) i J. K. (k. 100-101 i k. 373) oraz z wyjaśnień oskarżonej A. K. (k. 15 i k. 94-95) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę.

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżona w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdowała się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżona A. K. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alkometrem (k. 2 - 3). Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżoną powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakiegokolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,58 mg/l miligrama alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza (I próba badania wykonana w dniu 20 lutego 2015 r. o godz. 22:23 - k. 2). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonej znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżona kierowała pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżona A. K. kierował bowiem w dniu 20 lutego 2015 roku pojazdem mechanicznym samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) w W., woj. (...) na ulicy (...) na wysokości Szpitala (...). Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w W. po której oskarżona kierowała pojazdem mechanicznym - samochodem marki J. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2086 z późn. zm.).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonej A. K. co do popełnienia przez nią czynu z art. 178a § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonej A. K. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżoną dobra. Oskarżona A. K. narażała bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną. Ponadto oskarżona A. K. była karana za czyn z art. 178 a § 1 k.k. (k. 361).

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą wobec oskarżonej A. K. uznał fakt iż kierowała ona tym samochodem gdyż w jej ocenie musiała zawieźć do Szpitala (...) córkę swojego męża – K. K. która zażyła znaczną ilość środków uspokajających.

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonej A. K. karę grzywny karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczonej wobec oskarżonej A. K. kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonej A. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. . Wobec faktu iż czyn popełniono w dniu 20 lutego 2015 r. Sąd na podstawie art. 4 § 1 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na podstawie art. 42 § 2 k.k. w brzemieniu obowiązującym do 17 maja 2015 r.. Sąd uznał bowiem , iż okres 2 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonej . Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonej funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżona dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym Sąd zaliczył oskarżonej A. K. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 lutego 2015 r. do dnia 20 lutego 2016 r. .

Na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd zasądził od oskarżonej A. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwieście) złotych . Wobec faktu iż czyn popełniono w dniu 20 lutego 2015 r. Sąd orzekł świadczenie pieniężne na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzemieniu obowiązującym do 17 maja 2015 r..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżoną A. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę wysokość dochodów oskarżonej .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.